

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

อภิญญา

(พูดกับผู้ว่าฯ อุดร) ตอนไปเชียงใหม่คราวที่ไปเทศน์ที่วัดเจดีย์หลวง วันนั้น ท่านนายกก็ไป ได้ฟังเทศน์ตลอดกัณฑ์ วันที่ ๑๑ เมษา นี้ท่านจะมางานที่สวนแสงธรรม คือตามปรกติแล้ววันที่ ๑๒ เมษา เป็นวันเริ่มต้นช่วยชาติ ทีนี้ก็จะเอาวันที่ ๑๒ พอดี ท่านนายกท่านก็อยากมาร่วมด้วย เราก็ไม่ได้รับกวนท่านแหละ แต่ท่านอยากมาร่วมด้วย ท่านขอย่นให้เป็นวันที่ ๑๑ ตามธรรมดาวันที่ ๑๒ ทีนี้ท่านขอย่นให้เป็นวันที่ ๑๑ ในเวลา ๕ โมงเช้าอีกด้วย มีกำหนด ๆ เพราะท่านงานมาก แต่ท่านอยากมา บอกอย่างนั้นก็จะทำยังไง เป็นความสมัครใจของท่านท่านอยากมา เราก็เลยลดลงมานี้ อีก เวลาที่ให้ตามนั้น วันที่ ๑๒ ท่านจะไปจีน ท่านว่าจ้าง ท่านก็หมุ่นตัวเหมือนกันเรื่องการทำงานทางชาติบ้านเมือง รู้สึกท่านหมุ่นตัว แต่หมุ่นไปทางไหนก็เพื่อเป็นมงคลแก่ชาติบ้านเมืองของเรา ไปที่ไหนก็ไม่แสดงหูแสดงใจ รู้สึกท่านดำเนินนำชมตลอดไป

ก็จับตลอดนี้ คือเอาธรรมแบบฉบับที่ถูกต้องดีงามเพื่อความสงบสุขของพี่น้องชาวไทยหรือชาวพุทธเรา เฉพาะอย่างยิ่งคือเมืองไทย เราดูตลอดนี่นะ อันใดที่ขัดก็บอกว่าขัด ที่สะดวกก็บอกสะดวก ดังที่นายกคนปัจจุบันของเรานี้ รู้สึกว่าราบรื่นมา มันเป็นธรรมดาของคนมาก จะให้เป็นแบบหัวใจเดียวกันมันไม่เป็นแหละ ก็ต้องมีขัดมีแย้งเป็นธรรมดา แม้แต่ครวเรือนก็ไม่มีใคร มีฝักกับเมียเท่านั้นยังทะเลาะกันยิ่งกว่าหมา เข้าใจไหม เราจะไปตำหนิปากคนหัวใจคนทั้งประเทศได้ยังไง ตั้งแต่เราฝักกับเมียเท่านั้นยังทะเลาะกัน

พอพูดไปนี้ก็ทำให้ระลึกได้วันไปเทศน์ที่วัดทุ่งสามัคคี มันก็แยบไปแบบนี้แหละ พูดถึงเรื่องคนชั่วคนดีมีอยู่เต็มโลก คือตอนนั้นเขาเอาหนังสือพวกที่จะโค่นศาสนาให้จมในชาติไทยของเราปัจจุบันนี้ ว่าให้มันชัดเจน เรียนคัมภีร์มาด้วยกัน รู้ด้วยกัน มันขัดมันแย้งมันทำลายศาสนาตรงไหน ๆ มันก็รู้กันเอง ตรงที่ส่งเสริมมีตรงไหนมันไม่เห็น ก็ถึงบอกตำหนิกันเลย นี่ละเหตุผลโลกอันนี้ พอดีเราไปนั้น ถ้าเราจะไปเทศน์ที่ไหน พวกนี้ทราบจะเอาหนังสือของเขาไปหาแจก ๆ โฆษณาชวนเชื่อ เชื่อแล้วก็ได้ขึ้นขึ้นบนหัวเขาชี้รดหัวเขาลงไป

วันนั้นก็ไปเจออันนี้แหละ เราก็เลยยกอันนี้ขึ้นมา อันนี้ก็หมายถึงเรื่องความดี ความชั่ว คนดีคนชั่ว เราว่าอย่างนั้นนะ มันมีอยู่ทั่วไป มีมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ ไม่ใช่มีมาวันนี้คืนนี้ อย่าพากันตื่น แล้วพากันเสียใจดีใจไม่เข้าเรื่องเข้าราว เราว่าอย่างนั้น เรื่องความชั่วคนชั่วอันธพาลมันมีอยู่ทั่วไป จากนั้นก็ยื่นเข้ามาศาลาใหญ่หลังนั้นละ นี่อย่าง

ในวงบริเวณศาลาหลังใหญ่ ๆ นี้ เราเข้าใจว่ามีแต่บัณฑิตหรือ คนพาลมันก็มีอยู่แทรกกันอยู่นี้แหละ เวลาที่มานั่งเป็นความสงบเรียบร้อยเหมือนเป็นบัณฑิตนักปราชญ์นะ ความจริงมันพาดกับพ่อบ้านมาแล้วจนฟันโยกคลอนไปหมด บางรายฟันหัก แล้วก็มาพักสงบให้น้ำอยู่นี้ก็มี ฟังเสียงหัวเราะก็กัก ๆ นี้ละมันมีอยู่ทั่วไปนะ เวลาที่มันมาทำความสงบ แต่ไม่ใช่มาทำความสงบนะ มันมาให้ น้ำ พอออกจากวัดแล้วก็ใส่กันอีก ไม่มีใครทราบได้แหละ ฟังเสียงหัวเราะลั่น มันมีอยู่ทั่วไปอย่างนี้แหละจะว่าไป

จากนั้นก็ให้ปรับปรุงความเข้าใจกัน อยู่ด้วยกันมีจำนวนมากให้พยายามเอาหลักเหตุผลที่ถูกต้องนั้นเป็นจุดศูนย์กลาง เรว่าอย่างนี้ละ ให้ต่างคนต่างน้อมใจเข้าไปอย่างนั้น แล้วบ้านเมืองทั้งหลายก็จะสงบ ตลอดครอบครัวผิวเมียจะสงบไปตาม ๆ กัน เรว่าอย่างนี้ คือให้มีทั้งบัณฑิตมีทั้งคนพาล วันนั้นเทศน์ทั้งบัณฑิตนักปราชญ์คนพาลสันดานทะเลาะกัน

วันนั้นก็คนมาก แล้วพูดยังงั้นถึงแยบออกไปนั้นละ (พูดถึงคนพาลครับ) เวลาที่กำลังแสดงฤทธิ์แสดงเดช เราก็อุทิศเหมือนกันนะ คือมันเป็นสด ๆ ร้อน ๆ ให้เห็นเลยนี่นะ ถ้าตาบอดหูหนวกด้วยกัน ไม่ได้ดูคัมภีร์วินัยหลักเกณฑ์ก็เป็นอันหนึ่ง ผู้ทำมาอย่างนั้นทำลายอย่างนี้ โดยว่าเป็นการส่งเสริมตัวเอง หรือว่าส่งเสริมชาติบ้านเมืองที่เอามาอ้างนี้ก็ตาม แล้วมันก็เรียนด้วยกันเห็นด้วยกัน เรียนหนังสือด้วยกัน หลักคัมภีร์วินัยกฎหมายบ้านเมืองก็รู้ที่อยู่ด้วยกัน แล้วมาทำเอาแบบหน้าด้านนี้ชิมันทุเรศ

อู๊ย ร้อนนะเมืองไทยเราเวลานี้ พุทธศาสนากำลังร้อนมากทีเดียว ฟังทางชาติบ้านเมืองสงบเท่านั้น มาขึ้นจุดนี้อีก มันจะดึงเข้าไปหากันหมด จะเอาเมืองไทยให้จมทั้งชาติทั้งศาสนาจะไม่มีเหลืออยู่เมืองไทยเลย มันจะไปเหลืออยู่ที่ใดก็ไม่ทราบแหละ เราพูดอย่างนี้พูดเป็นธรรมดา เราไม่ได้พูดแบบที่ว่าลูบหน้าปะจมูกนะ พูดลูบหน้าปะจมูกเป็นธรรมดาไม่ได้ ธรรมดาต้องเป็นธรรมดาเสมอไป เวลาพูดถึงธรรมก็ต้องเอาธรรมออกให้เป็นความสม่ำเสมอ ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก อย่างที่พูดอยู่เวลานี้เราก็อุดด้วยอรรถด้วยธรรม เราไม่หวังได้หวังเสียกับผู้ใดนะ ในหัวใจของเราไม่มี มีแต่ความเมตตาครอบไปหมดเท่านั้น ความแพ้วความชนะของเราไม่มี ความได้ความเสียไม่มี ความเอาเปรียบเอาไร้อะไรอย่างนี้เราไม่มี อยู่นอกวงกรณีพิพาทกัน ที่มันเกิดอยู่เวลานี้นะ เราเอาธรรมนี้เข้ามาให้พากันฟัง ฟังได้ก็เป็นประโยชน์ไป ฟังไม่ได้ก็สุดวิสัย เราก็ออย่างนั้น ตำนานสิ่งที่ชั่ว ใครไปทำชั่วคนนั้นก็ไม่มีพื้นที่จะถูกตำหนิในจุดนั้น เราก็อุดตามหลักความจริง

ที่ไปคราวนี้ทองคำได้ตั้งแต่ออกเดินทางไปถึงกลับมา ตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๓ ทองคำได้ ๓๐ กิโล ๓๓ บาท ๓๕ สตางค์ เวลาที่ทองคำที่เราได้หลังจากการมอบเข้า

คลังหลวงหลังผ่านมาแล้วนั้นได้ ๒๑๖ กิโล ๒๒ บาท ๔๘ สตางค์ คือตั้งแต่วันที่ ๒๖ กันยายน นั้นละวันเรา mobs เข้าคลังหลวง หลังจากนั้นมารวบรวมทองคำได้ ๒๑๖ กิโล ต่อไปนี้ถ้าเราจะหลอมในระยะวันที่ ๑๑-๑๒ เมษา นี้เราก็จะหลอม อยากรจะ mobs เสีย หากไม่พอจำนวนที่เราต้องการจะ mobs หรือจะหลอมนั้น เราก็รอไว้ก่อน ที่เราต้องการคือให้ได้ ๕๐๐ กิโลแล้วเราก็หลอม พอหลอมแล้วก็เข้าเลย ถ้าเป็น ๕๐๐ กิโลแล้วก็เรียกว่าเป็นตันไปเลย คือเต็ม ๕ ตัน เวลานี้ยังขาด ๕ ตันอยู่ ทองคำเวลานี้ได้เรียบร้อยแล้ว ๔,๗๗๘ กิโล ยังขาด ๕ ตันอยู่

ส่วนดอลลาร์คราวนี้รู้สึกว่าเป็นคู่แข่งกันไปกับทองคำ ทองคำได้ ๓๐ กิโลกว่า ดอลลาร์ดูจะไม่ต่ำกว่า ๓ หมื่นดอลลาร์ ส่วนเงินสดเราไม่อยากจะพูด เพราะคราวนี้ไปซุ่มมุน วุ่นวาย จ่ายเงินสดนี้เป็นน้ำเป็นท่าไปเลย มันหลายแห่งหลายหนที่จะต้องจ่ายเงินสดเอา มากมายคราวนี้ เราจึงไม่นับมันละเงินสด เอาแต่ทองคำเรา ก็ไม่เสียเที่ยวที่ไป

หลวงตาเจ้าขา เมตตาอธิบายอภิญาญา ๖ ด้วยเจ้าคะ

อภิญาญา ๕ ได้แล้วหรือ ได้แล้วก็มาคุยอวดคนบ้างสิ หลวงตาก็จะฟังด้วย ถ้าไม่ได้แล้วอย่ามาอวดอภิญาญา ๖ เอาอภิญาญา ๕ มาพูดเสียก่อน อภิญาญาก็มีตั้งแต่ หนึ่ง สอง สาม สี่ ห้า หก แล้วบอกอภิญาญา ๖ มาเลยเราไม่ตอบ เพราะเราเรียนมาไม่ถึงนั้น ก็อภิญาญา ๑ เรายังไม่ได้นี่นะ ยังจะไปฟาดอภิญาญา ๖ มาให้เราตอบอีก โอ๊ย ตอบไม่ได้ ถ้าตอบต้องไปหากัณฑ์เทศน์มามาก ๆ เราถึงจะตอบ เข้าใจไหม

เหตุที่จะถามก็เพราะว่า วันที่ลูกคุยกับพระเพื่อนนะเจ้าคะ ท่านบอกว่าท่านไปติดอยู่ที่อภิญาญา ๖

มันว่าบ้าไปอย่างนั้นละ มันมาอวดพระอย่างนั้น ฟังแสบนี้รู้ทันที่นะมันโง่หรือ มันฉลาด คำพูดออกมาจับได้ทันที อย่างนั้นละธรรมจับ จับละเอียดลอมมากที่สุดเลย เพราะฉะนั้นพระพุทธรเจ้าจึงท้อพระทัยที่จะสอนโลก โลกก็บอกมันละเอียดสุดยอดเลย เหยียบหัวธรรมไปเรื่อย ๆ แล้วลูกศิษย์ลูกหาเราก็มีแต่พวกเหยียบหัวธรรม คือเชื่อกิเลสเข้าใจไหม ถ้าเชื่อธรรมแล้วก็ธรรมเหยียบหัวกิเลส นี่มีแต่เชื่อกิเลสทั้งนั้นมันก็เหยียบหัวธรรม

อภิญาญา ๖ เราไม่อยากจะพูด อันนี้เป็นปลีกเป็นย่อย พูดหาอะไร เป็นกึ่งก้านสาขาดอกใบบำรุงต้นลำมันให้ดี ต้นไหนได้รับการบำรุงรักษาด้วยดีสำหรับต้นไม้แล้ว กึ่งก้านสาขาดอกใบของมันผลของมันจะสวยงามมาก มีผลอันสมบูรณ์ ถ้ามองดูตั้งแต่ผลของมันไม่มองดูต้นที่มันรับอาหารประเภทใดแล้วต้นไม้ดี แล้วกึ่งก้านสาขาเหี่ยวยุบ ยอบไม่สวยไม่งามอย่างน้อย มากกว่านั้นไม่เกิดประโยชน์ แน่ ต้องบำรุงรักษาลำต้นให้ดี นิสสัยวาสนาของใคร จะแตกออกกิ่งไหนแขนงไหนนั้นเป็นนิสสัยวาสนา ส่วนลำต้น

หมายถึงความบริสุทธิ์ อันนี้เสมอกันหมดบรรดาพระอรหันต์ ส่วนกึ่งก้านสาขาดอกใบนั้นเป็นเครื่องประดับประดับตกแต่งไปตามความปรารถนาเบื้องต้น ว่าเวลาสำเร็จแล้วขอให้มีความรู้วิชาความสามารถในทางนั้น ๆ

เพราะฉะนั้นกิริยาหรือนิสัยของพระ ความเด่นดวงของพระจึงไม่เหมือนกันองค์หนึ่งเด่นทางหนึ่ง ๆ อภิญญาเหล่านี้เป็นเครื่องประดับ เป็นกึ่งก้านสาขาดอกใบของหลักธรรมชาติคือความบริสุทธิ์ต่างหาก เราถึงไม่ค่อยได้พูดถึงแหละกึ่งก้านมัน พูดเรื่องบำรุงลำต้นให้ดี เอาให้มันบริสุทธิ์ลำต้น บำรุงลำต้นให้ดี แล้วมันจะส่งผลขึ้นไปหา กึ่งก้านสาขาดอกใบหมดนั่นแหละ ถ้ามองแต่ผลไม่ดูต้นเหตุคือลำต้นของมัน ใช้ไม่ได้ นะ หายสงสัยแล้วหรือ (เข้าใจแล้วค่ะ)

อภิญญา ๖ หะเหินเดินฟ้า ดำดินบินบน ทุกสิ่งทุกอย่างมีอย่างนี้แหละ คน ๆ เดียวนี้รรมิตได้เป็นพันเป็นหมื่นเป็นแสนก็ได้ แล้วหมื่นแสนคนพลิกปัดให้เป็นคนเดียวก็ได้ ดำดินไปก็ได้ โผล่ขึ้นข้างหน้าไปบนอากาศก็ได้ หูทิพย์ ฟังเสียงสวรรค์ พรหมโลก เสียงเทพ เสียงเปรตเสียงผี ฟังได้หมด แต่ที่เมื่อกับผิวทะเลาะกันนี้มันฟังเสียงกันหรือไม่ก็ไม่ทราบ อันนี้จะเป็นหูอะไรไม่รู้นะ หูทิพย์หรือหูอะไร มันหลายอย่าง หูทิพย์คือฟังเสียงพวกเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม ยักษ์ เปรตผีอะไรเหล่านี้ หูทิพย์ได้ยินหมด ตาทิพย์ก็เห็นไปหมด เห็นทั้งรูปร่างเป็นกายเนื้อธรรมดา ออกทางตาทิพย์แล้วก็เห็นที่โลกไม่เห็น โลกไม่มีความรู้อย่างนี้ไม่เห็น เห็นรูปเห็นร่างเทวบุตรเทวดา เรียกว่าตาทิพย์

พอพูดอย่างนี้แล้วก็ทำให้ระลึกถึงโยมที่มาถามหลวงปู่มัน โอ๊ย ถ้ามองอย่างอาจหาญนะแกไม่ได้มีสงสัย แกนั่งอยู่บ้านแกฟังซิ พวกเทวบุตรเทวดามาฟังเทศน์หลวงปู่ มันที่วัดหนองผือ แกนั่งภาวนาอยู่บ้านแกเห็นพวกเทพหลังไหลมาบนอากาศ แต่งเนื้อแต่งตัวไม่ได้เสมอกันเลย ก็ไม่มีใครรู้ไม่มีใครพูดนี้ แกพูดอย่างอาจหาญด้วย การแต่งเนื้อแต่งตัวไม่ได้เหมือนกัน ฟังซิแกพูดอย่างอาจหาญนะ คือแกบอกแกนั่งภาวนาอยู่ที่นี่เห็นพวกเทพทั้งหลายประเภทต่าง ๆ หะลวยอยู่บนอากาศแล้วลงวัดหนองผือทั้งหมด ฟังซินะ

แกไม่รู้พวกเทพพวกพรหมนะ แกว่ามีอะไรลึก ๆ ลับ ๆ มีพวกอัครรรย์หะลวยมาบนฟ้าเหมือนลำลี ลงมาฟังหลวงปู่มันเทศน์ แต่งเนื้อแต่งตัวไม่เหมือนกัน ฟังซิถ้าไม่รู้พูดได้ยังไง แล้วรูปร่างทุกสิ่งทุกอย่างก็ไม่เหมือนกัน หยาบ กลาง ละเอียด ละเอียดสุด นั่นฟังว่านะ คือที่ละเอียดสุดนั่นได้แก่ว่ามหาพรหม คือแกก็บอกเป็นชั้น ๆ ไป พวกนี้มาการแต่งเนื้อแต่งตัวเป็นอย่างนี้ รูปร่างแม้จะเป็นทิพย์ก็ตามแต่ก็ละเอียดต่างกันเป็นลำดับลำดับ จนกระทั่งสุดท้ายมานี้ โถ นำอัครรรย์ มานี้เหลืออร่าม

พูดไม่ถูกเลย เห็นแต่อัจฉรย์กว่าทุกคนที่มาฟังเทศน์ท่านอาจารย์มั่นนี่ละ แก่เรียก
ญาท่าน แล้วพวกนี้เขามาจากที่ไหนบ้าง

ท่านก็บอกย่อ ๆ ไม่บอกมาก เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องปลีกย่อยท่านไม่ค่อยบอก
มาก อ้อ พวกนี้เป็นพวกเทวดาเขามาจากชั้นต่าง ๆ ที่แต่งเนื้อแต่งตัวไม่เหมือนกัน มี
หยาบ มีกลาง มีละเอียดนั้น ก็เป็นตามอำนาจวาสนาของเทวดาชั้นนี้ อยู่ในสวรรค์ชั้นนี้
การแต่งเนื้อแต่งตัวก็เป็นตามอำนาจแห่งบุญแห่งกรรมของเขาในชั้นนี้ ที่สูงไปกว่านี้ก็
ละเอียดขึ้นไปเป็นลำดับลำดับ จนกระทั่งสูงสุด นั่นก็เรียกว่านิสยวาสนาส่งส่ง ตั้งแต่
สวรรค์ชั้นนั้น ๆ การแต่งเนื้อแต่งตัวเป็นไปตามชั้นของสวรรค์ จากนั้นก็ทำมหาพรหม
ที่เหลืองอร่ามมา นั่นเห็นใหม่ท่านบอก ท่านไม่เห็นค่านี้นะ ก็ท่านรู้หมดแล้ว ทางนั้น
มาถามแบบคนแก่คนไม่รู้ภาษาใช้ใหม่ แต่เขาเห็นจริง ๆ เขามาพูด เขาไม่สะทก
สะท้านไม่สงสัย ท่านก็ตอบ ท่านไม่เห็นปฏิเสธนี่นะ

ท่านบอกว่าที่มาหลังสุดคือทำมหาพรหม คณะหลังเป็นทำมหาพรหม บริษัท
บริวารเต็ม ทำมหาพรหมเป็นหัวหน้ามา อ้อ อย่างนั้นหรือ แกว่านะ ไม่รู้ เห็นมา อู๊
อัจฉรย์ตั้งแต่เริ่มแรก ถ้าไม่เห็นข้างบนที่ละเอียดกว่านี้ เห็นตั้งแต่นี้ก็อัจฉรย์แล้ว แก
ว่านั่น ที่นี้พอมาเรื่อยเป็นคณะ ๆ พวกเทพมาเป็นคณะ ยิ่งอัจฉรย์เรื่อย ๆ จนทำ
มหาพรหมนั่นละที่มาสุดท้าย แก่อัจฉรย์แกมาถามท่าน ท่านไม่เห็นค่านี้นะ นี่พูดถึง
เรื่องตาทิพย์รู้ใหม่ เป็นอย่างนั้นเห็นอย่างนั้น แล้วแกไม่สงสัย ที่แกถามแกบอกว่าทำไม
จึงต่างกันการแต่งเนื้อแต่งตัว ไม่ปฏิเสธที่เห็นนี้ว่าใช้ใหม่แกไม่เห็นถามวะ ทำไมจึงต่าง
กัน ๆ นั่นฟังซิ

นี่ละธรรมชาตินี้พอเจอเข้าไปปีบจะไม่ต้องหาสักขีพยาน จะเต็มตัวโดยหลัก
ธรรมชาติ สิ่งเหล่านี้เป็นหลักธรรมชาติ รู้โดยหลักธรรมชาติ แต่ชื่อนั้นชื่อนี้ที่แพรว
พราวไปนั้นเป็นสมมุติอันหนึ่ง ผู้ไม่รู้สมมุติอันนั้นก็พูดไม่ถูก อย่างแกว่านั่นคืออะไร
เพราะแกไม่รู้ ที่มานั้นคืออะไร แกเห็นแต่เรียกชื่อไม่ถูก นี่ละเขาเรียกตาทิพย์ หูทิพย์
พูดอะไร ๆ นี้ได้ยินหมด พอพูดอย่างนี้ก็เอาอีกแหละ ก็ไปถึงพ่อแม่ครูจารย์อีกนะ ท่าน
อยู่ที่ถ้ำสาริกา ท่านปิดกวาดตอนเย็นท่านเล่าให้ฟัง พอกำลังปิดกวาด ๆ ไป ไปถูกมด
น้ำนองที่มันไต่ผ่านมาเป็นทางไปเลย ท่านปิดกวาดไปนี้ไปถูกเขา เห็นเขาแตกขี้เย็บ
ออก ท่านเลยบอกว่า เวลานี้เฮาจะปิดกวาด ให้พากันหลบหลีกนะ เท่านั้นละนะ ทางนั้น
เขาขึ้นแล้ว บอกเตือนกันแล้ว นั่นเห็นใหม่ละ

นี่ละใจคิดรู้แล้ว พอทางนี้บอกว่าเราจะปิดกวาดนะ เพียงคำเดียวเท่านั้น ทาง
นั้นเขาขึ้นเขาประกาศบอกกันเลย นี่พระท่านมีข้อวัตรปฏิบัติ ท่านมีศีลมีธรรม ท่านจะ
ปิดกวาด ท่านทำข้อวัตรปฏิบัติของท่าน พวกเราให้พากันหลีกหนี บอกกัน จากนั้นก็

หลังไหลแตกฮือไปหมดเลย นี่ละพวกมดน้ำนองนี่เขาก็รู้ศีลรู้ธรรมเหมือนกัน ว่าพระท่านมีข้อวัตรปฏิบัติ พวกนี้ประกาศให้พวกเขาฟัง พวกเรายามาที่นี่ ให้หลีกเลี่ยง ท่านกำลังปิดกวดทำข้อวัตรของท่าน นี่เขายังรู้ข้อวัตร ท่านว่าอย่างนั้นนะ ใ้พวกพระพวกเณรเรานี้มันไม่รู้ข้อวัตรปฏิบัติ มันเอาเสื่อกับหมอนเป็นข้อวัตรปฏิบัติ ไปอย่างนั้นนะ เห็นไหม นี่เรียกว่ารู้วาระจิตของสัตว์ สัตว์เขาพูดกันท่านก็รู้ รู้รับกันทันทีเลย

ท่านอาจารย์มั่น โอ๊ย พิศดารมากนะ เรื่องอย่างนี้พิศดารมากที่สุดทีเดียว แต่ท่านทำเหมือนไม่รู้นะ เวลาพูดไปสัมผัสอะไรอย่างนี้ละ พอไปสัมผัสเรื่องราวท่านจึงแยกออกมาพูดแล้วผ่านไปเลย ถ้าไม่สัมผัสท่านก็ไม่พูด อันนี้ก็มีเรื่องสัมผัสท่านก็พูดให้ฟัง เรื่องหุทธิพิศดาพิศดาอย่างที่ว่า พวกเทพทั้งหลายเขามาฟ้องร้องท่านตอนเขามาฟังเทศน์ท่าน เขามากราบเรียนท่าน ภาษาเราว่ากราบเรียนท่าน ธรรมดาก็เรียกว่ามาฟ้องท่าน ว่ามานี้เห็นแต่พระท่านนอนหลับครอก ๆ แครก ๆ ท่านนอนไม่มีมารยาท นั้นเห็นไหมไปกราบเรียนท่าน คือพวกเทพไปกราบเรียนท่าน พระท่านนอนไม่มีมารยาท นอนหลับครอก ๆ แครก ๆ ทั้งเนื้อทั้งตัวบ้างอะไรบ้าง เวลาเขาไปฟ้องท่าน

ทีนี้เวลาท่านแก้เทวดาท่านไม่ได้ยกโทษพระนะ อ้อ ก็คนหลับ ใครหลับก็ครอก ๆ แครก ๆ จะว่าไง ถ้าไม่หลับจะไปครอก ๆ แครก ๆ ทั้งเนื้อทั้งตัวยังงั้นคนมีสติสติตั้ง จะว่าอะไรถึงพวกเทพก็เอาเถอะ เหมือนกันนั่นแหละ ขึ้นชื่อว่ากิเลสมีอยู่ ย่อมมีพลังมีผลมีเสียมีภัยเหมือนกันนั่นแหละ จะไปตำหนิอะไรแต่กับพระ ดูเราที่มันครอก ๆ แครก ๆ แบบไหนแบบเทพนั้นนะ มันสมเกียรติของเทพไหม ท่านชดเอาตรงนั้นนะ เขาก็หมอบเลย พอเขาไปแล้วท่านก็เตือนพระ แน่อย่างนั้นนะ คือเวลาเขาตำหนิพระท่านจะไปช่วยเป็นกำลังเขาตีพระท่านไม่ตี ท่านยกพระไว้ตีพวกเทวดา พอเทวดาไปแล้วกลับมาตีพระ นั้นเห็นไหมปราชญ์ท่านพูดให้กระทบกระเทือนที่ไหน เสียหายที่ไหน ทีนี้เวลาท่านออกมาท่านก็เตือนพระ เวลาหลับนอนก็ให้รักษามารยาท เมื่อคืนนี้พวกเทวดาทั้งหลายเขามาฟ้องว่า พระนอนหลับครอก ๆ แครก ๆ ทั้งเนื้อทั้งตัว แล้วเป็นยังงั้นพระเรา นอนหลับตั้งแต่ตะวันยังไม่ตกนั้นหรือ ไม่ได้ตั้งหน้าทำความ پاکความเพียรหรือ จึงให้เทวดาเขามาดูความไม่ดีของเรา ถ้าหากว่าจะนอนก็ให้ระมัดระวัง

จากนั้นมาท่านเตือนนะ ว่าวันนี้เทวดาจะมา บอกเตือนพระ เพราะพระอยู่กับท่านไม่หลายองค์นี้ละ ไม่ได้เหมือนอย่างที่ว่าจุ่นจ้าน ๆ มีแต่พระหุหนวกตาบอดอย่างนั้นนะ ท่านเตือน วันนี้พวกเทพจะมานะ เวลาเท่านั้น ถ้าจะหลับนอนก่อนนั้นก็ให้หลับนอนเสีย ถ้ายังไม่หลับนอนก็ให้รอไปจนกระทั่งเทวดาทั้งหลายมาเยี่ยมเราผ่านไปเรียบร้อยแล้วค่อยนอน นั้นท่านเตือนพระเห็นไหมละ นี่ละจอมปราชญ์เตือนกันไปในวงภายใน พระก็ต้องได้ระมัดระวัง

แล้วที่นี้การทำส้วมทำถ่านแต่ก่อนกับทุกวันนี้ต่างกัน คือชุดหลุมทำส้วมทำถ่านใช้ใหม่ละ แต่ก่อนไม่มีส้วมซึมแบบนี้ ท่านบอกทางนี้อย่าไปทำส้วม พวกเทพมาทางนี้ให้แยกไปทำทางนั้น ๆ ทางนี้เป็นทางเทพเข้าออกเสมอ คือพวกเทวดาเขาจะเข้าในช่องทางที่พระวาง เขาเคารพพระนะพวกเทพ ถ้าพระชุมนุมที่ไหนเขาไม่ยากเข้า เขาเคารพพระ เพราะฉะนั้นเขามาเห็นพระลับครอก ๆ แครก ๆ เขาจึงไปฟ้องท่านอาจารย์มันละชี ท่านอาจารย์มันก็ตีเทวดาอีก พอกลับมาแล้วก็มาตีพระ เวลาทำส้วมทำถ่านท่านห้ามไม่ให้ทำทางนั้น ๆ ให้แยกไปทำทางนั้น ทางนี้เป็นทางเทวดาเขาจะมาเสมอ แล้วเทวดาเขาจะมาเขาไม่ได้มาลงนี้ เขาเหาะเหินมา โน่นเขาจะลงที่โน่นแล้วเดินเข้ามาอย่างเป็นระเบียบ มีความสวยงาม เคารพนับถือ เป็นที่น่าเลื่อมใสมาก ท่านว่าอย่างนั้น

ที่นี้เวลามาเห็นกิริยาของพระเป็นอย่างนั้น ๆ เขาฟ้องนั้นถูกต้องแล้ว ท่านก็สอนพระไม่ให้ทำส้วมทำถ่านทางที่เขาเข้าออก พวกเทพทั้งหลายจะเหมือนกันหมด ว่านั้นนะ จะไม่ไปมาจู้จี้จ้านนะ จะมาเป็นทาง ๆ ที่ไหนมีพระมากพวกเทพจะไม่มา

พูดถึงเรื่องภายในถ้าต่างคนต่างรู้จักไม่มีปัญหาอะไรกันเลย ถ้าคนหนึ่งไม่รู้คนหนึ่งรู้ คนหนึ่งไม่เห็นคนหนึ่งเห็น ก็มีการขัดการแย้ง ความรู้ความเห็นไม่ลงรอยกันเป็นธรรมดา ทางภายในก็เหมือนกัน ภายในนอกคนหนึ่งเห็นคนหนึ่งไม่เห็น คนหนึ่งได้ยินคนหนึ่งไม่ได้ยิน มันก็สงสัยผู้ที่ไม่ได้ยิน ผู้ที่ไม่เห็น ถ้ารู้เห็นด้วยกันแล้วไม่มีปัญหาอะไร

อันนี้ก็มาพูดอันหนึ่ง นี้ละกรรมฐานในสมัยปัจจุบัน สมัยพ่อแม่ครูจารย์มันนี่ที่เป็นลูกศิษย์ของท่าน นี้เอาความจริงมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง พระ ๒ องค์ท่านมีความรู้แบบเดียวกัน ลักษณะเดียวกัน รู้เห็นเหมือนกัน ท่านไปภาวนาอยู่ถ้ำหนึ่ง องค์หนึ่งไปภาวนาอยู่ถ้ำหนึ่ง องค์หนึ่งภาวนาอยู่ถ้ำหนึ่ง นัดกันว่าประมาณวันที่เท่านั้น ๆ จะมาพบกัน แล้วจะไปที่ไหนก็ไป นัดกันเรียบร้อยแล้วต่างองค์ก็ไปพัก ที่นี้ก็เข้ามาถึงจุด สถานที่นั้นเราพูดเรื่องรามันเสียก่อน คือสถานที่นั้นมีผู้หญิงคนหนึ่งกำลังมีท้อง มีผลไม้เกิดอยู่บนต้นไม้ มันก็ปีนขึ้นไปบนต้นเอาผลไม้มากิน ตกจากต้นไม้มาตายอยู่นั้น เรียกว่าตายโหงใช้ไหม

ที่นี้พระท่านก็ไม่รู้เรื่องท่านไปอยู่ที่ถ้ำภาวนากลางคืน นี้พูดตามหลักความจริงกิเลสเหล่านี้มีได้ด้วยกันทุกคนทั้งหญิงทั้งชาย จึงจะตำหนิหรือชมเชยใครไม่ได้ เวลาเกิดเหตุการณ์หรือเรื่องราวของใครมาก็ยกขึ้นมาพูดเป็นธรรมดา จากความมีอยู่ของคนทั่วไป เวลาท่านนั่งภาวนากลางคืน มันมาตายอยู่ทางหน้าถ้ำ แต่ไกลอยู่นะ ตายก็นานหลายปีพอสมควร พระท่านก็ไม่รู้เรื่องราว พอไปนั่งภาวนาอยู่นั้น ผู้หญิงคนนั้นกลายเป็นเปรต พอท่านไปนั่งภาวนามันเอาเท้าไปเกาะเพดานถ้ำ แล้วหย่อนหัวลงมามากอดรัดท่าน ท่านผลึกเท้าไรมันก็ไม่ยอม แม่เมตตามันก็ไม่รับ มีแต่จะกอดโดยถ่ายเดียว

ตามเรื่องของกามเข้าใจไหมละ ท่านทนอยู่ได้ ๓ คืนเป็นอย่างนี้ พอกำหนดปั๊บหลับ ตาลงมาแล้ว ถ้าล้มตายเป็นอย่างนี้ไม่เอาจิตไปใช้ทางนั้นก็เหมือนไม่มี พอกำหนดจิตปั๊บ มาแล้ว

ท่านทนอยู่ได้ ๓ คืนทนไม่ไหว มีแต่เรื่องอันเดียว ท่านเลยหนีไปหาพระองค์นั้น ที่อยู่ในถ้ำนั้น แล้วทำไมจึงมาเสียละ มาชั่วคราวหรือมาเลย โอ๊ย มาเลยนั่นแหละ เป็นยังไงว่าให้ฟังซิ ก็จะอยู่ได้ยังไง ก็เลยเล่าเรื่องนี้ให้ฟัง พระองค์นั้นก็เลยว่า เอ้า ถ้าอย่างนั้นผมไปเอง ลองดูนะมันเป็นยังไง พระองค์นั้นก็มา องค์กรนี้ได้ ๒ คืนผ่านไปเลย แล้วเป็นยังไง โอ๊ย อย่าให้พูดเลย ทางนี้เลยหาอุบายวิธีการถามไม่ให้เขารู้นะว่า พระรู้เรื่องนี้มาจากไหน ถามเรื่องนั้นเรื่องนี้เสียบบ่ เคียง ๆ ไป เขาก็เลยเล่าเปิดออกเลย นี่ก็ซักถามเรื่อยไปแต่ท่านไม่ได้บอกว่าท่านรู้แน่ เขาก็เล่าว่าเป็นผลไม้อะไร แล้วมันป็นขึ้นไปกินผลไม้ นั้น ตกลงมาจากนั้นมาตายอยู่นั้น ไม่ทราบเป็นยังไงตายได้หลายปีแล้ว อ้อ อย่างนี้เอง แนะนำแล้วนะแต่ท่านไม่บอกเขา

นี่ละเรื่องมันเกี่ยวโยงกันอย่างนี้ ความมีอยู่เห็นไม่เห็นมันก็มีอยู่ของมัน ปิดได้ยังไง พระพุทธเจ้าสอนสิ่งที่มีอยู่ทั้งนั้น ไม่ได้เอาสิ่งที่สูญมาสอนโลกนะ เอาสิ่งที่มีอยู่ทั้งนั้น แต่เราไม่เห็นเหมือนไม่มี เราก็ลบล้างว่าไม่มี ๆ นี่ละคำสอนพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนี้ จึงเรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบทุกอย่าง ไม่มีผิดมีเพี้ยนแม้ชนิดหนึ่งเลย จึงเรียกว่า ธรรมวินัยนี้และจะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคตเมื่อเราตายไปแล้ว ก็คือธรรมวินัยที่สอนไว้เรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติตามนี้เกิดมรรคผลนิพพานจะไม่สูญจากโลก ถ้าก้าวตามนี้แล้วจะถึง ๆ

เราพูดถึงเรื่องวงกรรมฐาน ท่านพูดภาษาธรรมของท่านเราฟังไม่เข้าใจนะ เราไม่รู้เรื่องรู้ราว นี่ละวิถีทางของจิต ความรู้ความเห็นของจิตที่รู้เห็นอะไร ๆ มันแจ่มยิ่งกว่าตาเรารู้แน่ ตาเรารู้ยังมัว ๆ ถ้าอยู่ห่างไกลนี้ไม่ชดต้องเข้าไปใกล้ ๆ ตาจิตไม่เป็นปั๊บนี้เข้าใจทันทีไม่ต้องหาอะไรมาเป็นพยาน อย่างที่ยกตัวอย่างพระ ๒ องค์นี้ ถ้าต่างคนต่างรู้ด้วยกันแล้วค้านกันได้ยังไง ที่แรกองค์นั้นอยู่ไม่ได้เพราะอะไร ว่าเป็นอย่างนั้น ๆ เอ้า ผมไปเอง พอไปองค์นี้ได้ ๒ คืนผ่านไป เป็นยังไง โอ๊ย อย่าให้พูดเลย นั้นเห็นไหม ท่านยอมรับกันท่านเป็นเหมือนกัน นี่ละความจริงมีอย่างนี้ แล้วท่านก็เจอความจริงอันนั้น ผู้นั้นก็เจออย่างนี้แล้วจะไปคัดค้านกันได้ยังไง

ธรรมพระพุทธเจ้าก็เหมือนกัน ภายในจิตขอให้รู้ ขอให้ปฏิบัติเข้าไป ไม่ต้องหาองค์ศาสดาว่าเป็นองค์เช่นไรละนะ ผู้ใดเห็นธรรมผู้นั้นเห็นเราตถาคต จะเห็นเป็นลำดับความเชื่อพระพุทธเจ้าเชื่อแน่นเข้าไป ๆ เรียกว่าใกล้ชิดติดพันธรรมที่ดีเยี่ยมขึ้นไปเท่าไรก็ยิ่งเชื่อมั่นเข้าไป ๆ พอผางเข้าถึงนั้นแล้วถามพระพุทธเจ้าหาอะไร เท่านั้นพอ

เวลาท่านพูดเกี่ยวกับเรื่องพวกเทพ พูดเหมือนเราพูดสิ่งที่เราเห็นด้วยตาได้ยืนด้วยหูนี้ เวลาท่านพูดธรรมภายในจิตของท่าน แต่ละองค์ที่มีความรู้ความเข้าใจด้วยกัน วงกรรมฐานท่านเข้าใจกันอย่างนี้เป็นลับ ๆ พวกเดียวกันท่านพูดได้ชัดเจนตามความคุ้นเคยต่อกันมากน้อย ยิ่งเป็นผู้ที่รู้ที่เห็นอย่างเดียวกันแล้วพูดได้เต็มปากเลยไม่มีกระดากอาย เพราะต่างคนต่างรู้ เหมือนอย่างต่างคนต่างเห็นนี้ท่านจะเถียงกันที่ตรงไหน เป็นอย่างนั้นนะ

พอพูดอย่างนี้แล้วก็ทำให้ระลึกได้ ที่ว่าเทวดามาอุปฏฐากพระ ท่านเห็นพระอดอาหารผอมโซ ท่านสงสาร เทวดาองค์นั้นเป็นรุกขเทวดาอยู่ภูเขาคอยดูแลอยู่ พระท่านอยู่ในถ้ำ เทวดาอยู่บนภูเขาด่างหากคอยดูแลอยู่ เวลาท่านอดอาหารเข้าไป ๆ พวกเทวดาทั้งหลายอยู่ข้างนอก แต่เทวดาองค์นี้เคยเป็นแม่ของท่าน แม่ของพระองค์นี้ โอ๊ย แม่มาอะไอย่างนี้ไม่ใช่เวลาเวลา คนภายนอกตามันมีก็เห็นนะ มันจ้ำมากนะ โอ๊ย คนภายนอกจ้ำก็ไม่เห็น ให้เห็นเฉพาะลูกคนเดียวเท่านั้นแหละ แล้วทำไมลูกกระจ่าง ก็กระจ่างเฉพาะกับลูกต่างหากนะ คนอื่นจะกระจ่างอย่างนี้ไม่ได้ แน่ะ เขาก็แก้กันดีใช้ไหมแม่กับลูก เทวดากับพระ มองดูด้วยตาเนื้อก็เห็นอยู่ที่นี่ คนอื่นเขาจะไม่เห็นยังไง โอ๊ย ตาคนอื่นกับตาเรามันต่างกัน ไม่ให้เห็นไม่เห็นว่างั้น มาใกล้ ๆ ทำไมลูกจึงผอมโซจนจะเป็นจะตาย จะทรมาณไปอะไรนักหนา ความผอมความโซไม่เกิดประโยชน์ ผลที่เกิดจากการภาวนาจากการผอมโซนี้เป็นผลที่เลิศเลอ พยายามทำประเภทนี้ต่างหาก อันนี้เรากินเมื่อไรก็ได้ไม่ยากอะไรกินข้าว พอเป็นพอไป

อู๊ย น่าสงสารเหลือเกิน ถ้าอย่างนั้นแม่จะไปเอาอาหารทิพย์มาทาทตามร่างกายนี้ได้ไหม ว่างั้นนะ มาขอทา คือเอาอาหารทิพย์มาทาทตามร่างกาย ชีบไปนะกาย คำอย่างนี้เคยได้ยินไหม ฟังซิ เห็นไหมละ แม่จะไปเอาอาหารทิพย์มาทาทตามร่างกายนี้ และให้ซึมเข้าไปภายในหล่อเลี้ยงร่างกายให้มีกำลังขึ้นมา แล้วคนจะไม่เห็นเธอ แม่ไม่ให้เห็นแล้วมาจากไหนก็ไม่เห็น ขอมาทา ไม่ให้ทาмаกนะ ลองทดลองดูก่อนให้ทาบาง ๆ ท่านก็มีกำลังขึ้น จากนั้นห้ามเลยไม่ให้มายุ่ง ให้อยู่คนละฝั่งละแห่งละหน

ไม่ได้เดี๋ยวคนมาเห็นเข้ามันจะเป็นเรื่องโลกไป เรื่องทิพย์ก็ตาม เรารู้ว่าเขาไม่เห็น แต่เรื่องที่ลับมันก็ไม่มีในโลกเหมือนกัน ตาเทพตาทิพย์อะไรก็จะมาเห็นอีกไม่ใช่ตาเนื้ออย่างนี้ ตาทิพย์มาเห็นก็ไม่น่าดู แน่ะ ท่านแก้ไปอย่างนั้นอีก ให้เลิกเลย นั่นเป็นยังไงฟังซิ คือไม่ให้เทพเข้ามาเกี่ยวข้องเลย มาเป็นรูปเป็นร่างเหมือนเรามองเห็นกันนี้ อย่างนี้ก็ใครก็จะไม่เห็นได้ยังไง ไม่ให้เขาเห็นเห็นไม่ได้ ทีนี้พวกเทพด้วยกันที่มีตาทิพย์ด้วยกันมันก็เห็นกันอยู่ซิ ตกลงแม่เลยยอม เข้าใจไหม นั่น ตาเราไม่ให้เขาเห็น แต่ตาเทพมันปิดไม่ได้นะ ว่างั้นนะ ตกลงแม่เลยยอม ทีนี้ไม่ให้เข้ามาใกล้ แน่ะ ฟังเอาซิ

นี่ละทางธรรมเปิดเผยอย่างนี้ ขอให้ผู้มีปฏิบัติธรรมพระพุทธรูปเจ้าเปิดเผยมาตลอดเวลา แต่เรามันคว่ำตั้งแต่สิ่งที่มีดดำดำตา ปิดเอา ๆ มันไม่เห็น บาปมีเต็มตัวมันก็ว่าบาปไม่มีจะว่าไง บุญจะเสาะแสวงหาอย่างไรเมื่อปฏิบัติแล้วบาปไม่มี ทำแต่ความชั่ว นี่ที่ให้ระมัดระวัง พระพุทธรูปเจ้าสอนว่าบาปมีบุญมี ใครสอน พระพุทธรูปเจ้าองค์ศาสดาองค์เอกเสียด้วยนะมาสอน ให้พากันเชื่อกันฟังนะ หูหนวกตาบอดก็ทำตามขอให้อาศัยคนตาดี จูงไปพ้อเป็นพ้อไปนะ ให้คนตาบอดจูงคนตาบอดลงเหวลงบ่อ ตายด้วยกันทั้งสองนั้นแหละ นี่คนตาบอดกับคนตาบอดจูงกัน คนโง่คนหลงด้วยกันจูงกันลงนรกทั้งนั้นละ เสริมไปทางที่ชั่ว ทางดีปิดออก ๆ ถ้าเป็นคนตาดีแล้วดึงไปหาทางดี ๆ แล้วก็ค่อยเป็นค่อยไปมันก็เป็นไปเองเข้าใจใหม่ละ ให้จำเอานะ เอละวันนี้เทศน์เพียงเท่านี้แหละ เหนื่อยแล้ว

กราบเรียนครึ้นมัสการหลวงตา กระหม่อมนายอำนาจ ดีเลี้ยง สมาชิก อ.บ.ต. หมู่ที่ ๙ พันดอนศรีพนม เนื่องด้วยสถานีอนามัย ตำบลพันดอนเป็นสถานที่ที่สร้างขึ้นใหม่ แต่ยังคงขาดงบประมาณในการบูรณะ เช่น รั้ว และถนนที่ซึ่งเป็นที่ลุ่ม และเวลาหน้าฝนมา น้ำท่วมขัง ขาดงบประมาณสนับสนุนจึงเรียนมาเพื่อกราบนิมัสการเพื่อโปรดท่านคงพิจารณาครับ

รับทราบไว้เฉย ๆ นะ ยังไม่ได้ตกลงว่าจะช่วยหรือไม่ช่วยอย่างไร เพราะเวลานี้เราหนักตลอด

หลวงตาครับผมตำรวจท่องเทียวครับ เอามาถวายหลวงตาครับ ผ้าไตรครับ ต้นอีกด้วยครับ (เขียนหนังสือติดมาด้วยว่า ถวายพระอรหันต์ หลวงตาบัว วัดป่าบ้านตาด) นี่ของง่ายเมื่อไร ผู้เขียนก็เขียนได้สบายแต่ผู้อ่านรู้สึกขยะ ๆ เหมือนกันนะ ถวายพระอรหันต์หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน วัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานี จากตำรวจท่องเทียว อุดร-ขอนแก่น เท่านั้นแหละ

หลวงตาครับ ผมมีเรื่องอันหนึ่งผมอยากจะเรียนถามหลวงตา ผมเคยบวช สมัยก่อนผมบวชอยู่ที่ลำพูน ผมไปอ่านในคัมภีร์เป็นภาษาล้านนา เขาบอกว่าต่อไป ต้นกล้วยพฤษจะเกิดกลางเมือง จะมีคนเอาเงินเอาทองมากองแล้วก็ใครถวายจะไม่เสียดายเงินทอง เมื่อถวายแล้วจะมีเงินทองแล้วจะเป็นบารมี แล้วพระที่เกิดยุคนั้นจะเป็นพระอรหันต์ ผมก็หามาตั้งนานแล้วผมมาอยู่ที่ภาคอีสาน ผมเห็นหลวงตา ผมก็เลยว่าหลวงตาเป็นพระอรหันต์ หลวงตาจะโกรธผมก็แล้วแต่ เพราะว่าผม

ไม่โกรธละ เพราะเราจะทวงเอาผลของพระอรหันต์ เข้าใจไหม ต้นกล้วยพฤษที่เกิดเต็มบ้านเต็มเมืองอยู่ไหน ไม่เห็นมีต้นกล้วยพฤษ ถ้าว่าหลวงตาเป็นพระอรหันต์

จริง ๆ ต้นเหล่านี้ต้องมีเข้าใจไหม นี่ไม่เห็นมีแสดงว่าหลวงตาเป็นโมฆะ เพราะฉะนั้น ต้นกล้วยพฤกษ์จึงเป็นโมฆะไปตาม ๆ กัน เป็นอันว่าเลิกแล้วแต่บัดนี้

ไม่ครับ เพราะผมเห็นในทีวี อะไรเยอะแยะเลย เงินหลวงตาดังไปทั่วโลก ว่าประเทศไทยถ้าไม่มีหลวงตามาช่วยประเทศไทยจะไม่เจริญรุ่งเรือง เงินกองคลังต่าง ๆ หลวงตามาช่วย ผมก็ดีใจว่าผมเป็นตำรวจท่องเที่ยว เคยมารับใช้หลวงตา หลวงตาเคยบอกว่าให้ได้เป็นนายอำเภอเด้อ ว่าอย่างนั้น

แล้วได้เป็นหรือยังละ

ผมก็มาปฏิบัติหลวงตา แล้วครั้งที่สองหลวงตาถามว่ามาทำอะไรบ้าง ผมก็เลยบอกว่า ผมมารับใช้หลวงตาแล้วมาดูแลนักท่องเที่ยว แล้วก็เอาเงินตราเข้าประเทศ หมายถึงว่าเราบริการนักท่องเที่ยวดี อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเขาก็ส่งเสริม แล้วประเด็นที่สอง ผมก็เลยว่าดูแลพระตำหนักให้หลวงตาด้วย ที่อุดรที่ทุกคน จังหวัดอุดรที่สร้างขึ้นมานี้ ผมในฐานะที่ว่าเป็นตำรวจคนหนึ่งของประเทศไทย ตำรวจท่องเที่ยว ผมดีใจที่ได้รับใช้หลวงตา และเกิดมาใน ร.๙ แล้วเจอหลวงตานะครับ ผมขอกราบ

เออ เรื่องก็เล่าไปแล้วต่างคนก็ต่างฟังแล้ว หายสงสัยด้วยกันนะ ก็ไม่มีอะไรถามกันละ เท่านั้นแหละพอ

โยม เขาเขียนมาจากปราจีนบุรี ชื่อนางสำรวล ปิ่นทอง เขาไฟไหม้บ้านหมด เอาอะไรออกมาไม่ได้เลย ตัวเองถูกไฟลวก พิกการ ตอนนี้นำมิไม่ได้ทำงาน มีลูกสองคน อยู่ชั้นป.๕-ป.๖ ขอความเมตตาตามาว่า

๑.ขอให้แพทย์รักษา อาการแผลที่บาดเจ็บจากไฟไหม้

๒.ค่าใช้จ่ายในการไปรักษาที่กรุงเทพฯ ขอได้โปรดเมตตาแล้วก็ให้เมตตาจนหาย

๓.ขอเงินค่าใช้จ่ายไปตามความจำเป็นในครอบครัวระยะนี้ ครับผม

หลวงตา ถ้าสมมุติว่าเรามีจะตอบเขาว่ายังไงละ

โยม ก็เขาให้ที่อยู่ไว้ครับ

หลวงตา ค่ารักษาอะไร เท่าไร

โยม ยังไม่กำหนดเพราะว่า แพทย์เขาแนะนำอย่างนี้ เขาก็เลยขอเมตตาแบบ

นี้

๑.ขอให้แพทย์รักษาอาการบาดเจ็บจากกรณีไฟไหม้

๒.ค่าใช้จ่ายจากการรักษาพยาบาล ตลอดจนค่าเดินทางไปกรุงเทพฯระหว่างที่อยู่ทำศัลยกรรมที่โรงพยาบาลกรุงเทพฯฯ แขนทั้งสองข้างก็โดนไฟไหม้ แล้วเอ็นมันติดกันยึดไม่ออก

หลวงตา ที่นี้เวลาเราตอบให้เขาปฏิบัติได้สะดวกโดยด่วนให้ตอบทางโทรศัพท์ไปหาโรงพยาบาล โรงพยาบาลกับเรายืนยันกันแล้ว ทางนี้ก็ให้เขาพูดกันที่หลัง อย่างนั้นเป็นหลักเกณฑ์ดีนะ

โยม ครับ เป็นหลักได้

หลวงตา เอ้า ถ้าอย่างนั้นโทรไปเลย โรงพยาบาลไหน ให้โทรไปว่า วัดป่าบ้านตาดคือหลวงตาบัวเป็นคนประกันรักษาทั้งหมดว่าอย่างนั้นนะ ให้ตอบไปโดยด่วน ตอบไปโรงพยาบาลแล้ว เราก็บอกไปหาเขาอีกด้วย บ้านเลขที่อะไรเขาบอกไว้หมดนะ บอกไว้ด้วยว่าเรารับเป็นภาระทั้งหมดแล้ว ให้ทำหน้าที่เต็มเม็ดเต็มหน่วย เสร็จแล้วเราจะเป็นผู้จ่ายเงินเอง เพราะเราตกลงกับโรงพยาบาลแล้ววันไหนก็ได้ใช้ไหมล่ะ เมื่อผู้ใหญ่ตกลงกันแล้วไม่ยากอะไร เขาต้องการอะไรจะจ่ายวันไหนจ่ายเลยทันที เอาอย่างนี้เลยนะ อย่างนี้ละมันก็มีอยู่ทั่วไป ความจำเป็นมันก็มี

โยม ขอโอกาสครับ ผมหมอตริพันธ์ ครับ พอดีทางโรงพยาบาลปทุมราชวงศา อำนาจเจริญ สร้างตึกใหม่ ขยายโรงพยาบาลจาก ๑๐ เตียงเป็น ๓๐ เตียง ตอนนี้อาคารสร้างเสร็จแล้วครับ แต่ยังขาดงบประมาณ จัดซื้อครุภัณฑ์ ครับ

หลวงตา เออ ให้อีกก่อน เวลานี้ยังสองสามโรง โนนสัง, บุ่งคล้า, ท่าอุเทน ให้อีกก่อนนะ สามโรงจะเป็นเงินสักเท่าไร อย่างมาพูดนะ ๑๐ ล้าน สามโรง ของจ่ายเมื่อไร นี่ละหนักมากละอย่างนี้ละที่ช่วยโลก ก็ยังอดคิดไม่ได้อย่างที่ว่า เราว่าจะไม่พูดมันก็มาเกี่ยวโยงกันเรื่อยให้ได้พูด พวกเทวทัตกำลังโจมตีเรื่องพุทธศาสนา โจมตีพุทธบริษัทของเรา เฉพาะอย่างยิ่งคือหลวงตาบัวที่เขาโจมตี ไอ้เรื่องโจมตีเขาจะโคตรยกเข้ามาโจมตีเราไม่ว่าอะไรละ เขาจะยกโคตรยกเข้ามาชมเชยเราเราก็ไม่ว่า เขาจะยกโคตรยกเข้ามาโจมตีเราก็ไม่ว่า เพราะการชมเชยการสรรเสริญและการตำหนิติเตียนนี้มันมีกับโลกมานาน เราไม่ตื่นอะไรเลย แต่สำคัญที่ว่า เงินที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคกันทั้งหมดทั่วประเทศเอามาให้หลวงตาบัวนี้ หลวงตาบัวเอาเข้าพุงกันทั้งหมด

นี่ซิมันไปมีญาณเก่งมาจากไหนก็ไม่รู้ เขาไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่การงานอะไรเลย เขายังมาทราบพุงของหลวงตาบัว ตลอดเงินพี่น้องทั้งหลายที่มาบริจาคมาน้อย ว่าเข้าพุงหลวงตาบัวหมด ไม่มีเหลือเลย คือหลวงตาบัวกินหมด เขาออกประกาศนี้อันหนึ่งให้พี่น้องทั้งหลายพิสูจน์ก็แล้วกัน หาความจริงแห่งความจอมปลอมกับความจริงของเขาที่คำพูดนี้ก็แล้วกัน อย่าไปหาโทษหาภัยใส่เขา เรื่องจริงกับเรื่องปลอมเป็นยังไง ดังพี่น้องทั้งหลายที่เราช่วยมานี้ ไอ้ที่ว่าสมบัติเงินทอง ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ที่ไหลเข้าสู่คลังหลวง ทุกวันนี้ยังติดต่อเอาเข้าบริษัทบริวารไหลเข้าไปอีกนี่ เป็นหมาทั่วประเทศไทยเหรอเอาเข้าคลังหลวง

พวกเทวดามันยังไม่พอใจ ยังมาตำหนิอยู่อีกหรือ ก็ให้เอาโคตรมันมาหมดทั้ง พ่อทั้งแม่มันมาแข่งหลวงตาบัว กับมหาหลวงตาบัว กับหัวหน้าหมาคือหลวงตาบัวนี้ให้ได้สู้กันสักหน่อยก็จะดี จะได้หัวเราะลั่นกัน เข้าใจไหม เราไม่เอาประเภทโทษกรรม มีแต่เอาหัวเราะลั่นพอ เข้าใจหรือ นี่ละเรื่องโฆษณาเหล่านี้ก็คือว่าเพื่อจะโจมตีผู้ที่พี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทยทำความดี มีหลวงตาบัวเป็นหัวหน้าให้จมลงนี้ แล้วจะยกพวกเปรตพวกผี นรกอเวจีขึ้นขึ้นครองบ้านครองเมือง ฟาดเมืองไทยให้จมหมด ท่านทั้งหลายจะเอาอันไหน ให้เลือกเอา เข้าใจไหม เอาละพอ ให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com